

محمود مهدی پور

به ساحل کربلا برساند و از غرقابها و گردابهای فراوان فکری و اجتماعی رهایی بخشد.

* * *

در این ورطه کشتی فرو شد هزار که پیدا نشد تخته‌ای برکنار عاشورا و حسین علیه السلام و کربلا، هزاران مسئله تاریخی، سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، اخلاقی، عبادی، فقهی، عرفانی و نظامی دارد، که اگر آب دریاها مرکب و درختان گیتی قلم شود، تا ابعاد و آثار و اهداف این حادثه عظیم را ترسیم کند، توان بررسی و ارائه تصویری جامع از آن را ندارد.

درباره فرهنگ عاشورا و حضرت سیدالشهداء اقدامات انجام شده و ناتمام و کارهایی که باید انجام شود، فراوان است. گرچه امسال به یمن نامگذاری آن از سوی رهبر بزرگوار انقلاب اسلامی به عنوان سال عزت و افتخار حسینی، گامهایی بلند و ارزشمند در شناخت و معرفی سرور شهیدان برداشته شد و برنامه ریزیهای پر برکتی انجام گرفت، اما اقیانوس بیکران عاشورا آن قدر عمیق و بزرگ و پر حادثه است، که گوهرهای آن پایان نمی پذیرد و جز با کشتی نجات حسینی نمی توان در آن راه پیمود. تنها حسین علیه السلام است که می تواند بشریت را

پیام عاشورا

عاشورا، فریاد بلند مقاومت در برابر تحریف اسلام است. عاشورا، فریادی علیه بی تفاوتی و بی طرفی در جنگهای حق و باطل سراسر تاریخ است. عاشورا، آوای اعتراض سیدالشهداء علیه السلام به نشستن ناصالحان بر کرسی حکومت امت اسلامی است. عاشورا، بی تفاوتی حکومتها نسبت به سه مسئله مهم «حقیقت»، «عدالت» و «فضیلت» را محکوم می کند و حمایت دولتمردان از باطل و بیداد و فساد را بزرگترین منکرات اجتماعی می داند، که امام شهیدان در برابر آن بپا خاسته و همه رنج را در مقابله با این منکر بزرگ و بنیادی تحمل کرده است.

نهضت حسینی، حرکتی از سرگیری و جهانگردی و سفر تفریحی و تجاری و ورزشی و حتی سفری به قصد انجام حج و عمره و جهانگردی مذهبی و زیارتی نیست. سفر کربلای سیدالشهداء علیه السلام هجرتی دفاعی، عبادی، زیارتی و تبلیغی به منظور انجام وظیفه ای دشوار و بزرگ و جهانی و

نفوذ بیکران عاشورا و سیدالشهدا در اعماق تاریخ و گستره جهان؛ تأثیر نام و قیام حسینی در عوالم پیدا و پنهان و مرزهای غیب و شهود؛ حضور مداوم فرشتگان و ساکنان ملاً اعلی در بارگاه قدسی امام؛ اشک و آه زمین و زمان و جن و ملک در عزای سرور آزادگان جهان؛ آفاق روشن محبت دو سویه نبوی و حسینی و تداوم هدایت بشریت به برکت بعثت و عاشورا؛ نقش آب و خاک کربلا در شفا بخشی و امنیت آفرینی؛ عزت و استقلال امت اسلام در پرتو سیره و سخن حسینی؛ نقش امام حسین علیه السلام در ترویج و تبلیغ معارف آسمانی؛ افشای همیشگی خط نفاق در پرتو عاشورای حسینی؛ فلسفه قیام و جهاد پر شکوه ابا عبدالله علیه السلام؛ پیوند قطعی قیام مهدوی عجل الله تعالی فرجه الشریف با قیام و فرهنگ عاشورا؛ و سرانجام درسهای عشق و عرفان حسینی، همه و همه میدانهایی محدود از محورهای گسترده پژوهش و تبلیغ و تدریس فرهنگ عاشورا است که امروز هم همچون همیشه بدان نیاز مندیم.

معارفی را بیاموزیم؟

از عاشورا بیاموزیم

از عاشورا، رهایی از رفاه زدگی،
وارستگی از علایق زندگی، رهایی از
بیم و امید شیطانی، معروف گرایی،
منکرستیزی، پاسداری از حقوق
اجتماعی، احساس مسئولیت خدایی،
ایمان به غیب، آخرتگرایی، دفاع از
دین، اصلاحات راستین، جهاد برای
احیای اسلام و اجرای قرآن، بی‌بال
پریدن، و از شهادت خود و یاران
نهراسیدن را بیاموزیم.

صدای سید شهیدان را بهتر

بشنویم

او بشریت را به عزت فرا
می‌خواند، ما برای ذلت توجیه
جستجو می‌کنیم.

او ما را به استقلال از بندگی غیر
خدا دعوت می‌کند، ما به بندگی بندگان
سر سپرده‌ایم.

او بشریت را به توحید و عبادت
الله و فقط الله، فرا می‌خواند، و ما فریاد
مشارکت برآورده‌ایم.

او خواهان آزادی راستین، آزادی
فکر و فرهنگ از شبکه عنکبوتی

جهادی است. از مراسم عاشورایی که
ما برگزار می‌کنیم تا عاشورای معرفت
حسینی، فرهنگها فاصله است؛ گرچه
شبهه عاشورا هم مغتنم است و برای
بیدادگران وحشت‌انگیز.

از عبادت کربلایی تا عادت
کربلایی تفاوت از زمین تا آسمان
است؛ گرچه نفس حضور و زیارت
سرور شهیدان شیرین و دلنشین و
مسئولیت آفرین است.

از شور عاشورایی تا شعور و
عرفان حسینی تفاوت از زمین تا
آسمان است.

از امامی که برخی ترسیم می‌کنیم
که گریزان و هراسان و صامت و آرام
است، تا امام قیام و جهاد و فریاد و
عزت و اعتراض و وارث پیامبر و امین
خدا، مسافتی از غرب تا شرق عالم
است.

عاشورا، درسها، عبرتها و
جلوه‌هایی دارد که همه ساله از زبان
عالمان دین و مبلغان متعهد و فداکار و
مداحان مخلص و شاعران کربلایی
تکرار می‌شود، اما امروز از عاشورا چه
درسهایی را باید فراگیریم و چه

عدالت و تسلیم در برابر حقوق دیگران، «لَبَّيْكَ» به اذان و نماز و نیایش، «لَبَّيْكَ» به قرآن و سنّت نبوی ﷺ و «لَبَّيْكَ» به مرجعیت و فقاہت راستین.

آوای سید الشهداء علیه السلام را بهتر بشنویم و توحید را از حسین بیاموزیم و از طبل تو خالی استکبار نهراسیم. عاشورا عصاره «معروف گرایی» و «منکر ستیزی» فرزندان فاطمه علیها السلام در سراسر تاریخ است و کربلا نقطه تلاقی حق و باطل در سراسر گیتی.

دو دیدگاه تاریخی

عاشورا از اینجا پدید آمد که راجع به انسان و جهان و اداره عالم و آدم دو دیدگاه وجود دارد. دیدگاهی که خدا و قیامت و نبوت را باور دارد و حکومت بر بشریت را حق خدا و رسول و امامان صالح به انتخاب خدا و رسول و امامان قبلی می‌داند و دیدگاهی که خدا و قیامت و رسالت را دروغ می‌شمارد و یا با تردید به آن می‌نگرد و حکومت را حق کسانی می‌داند که از زور و زر و تزویر بیشتری برخوردارند. درگیری این دو اندیشه در صحنه‌های اقتصاد و فرهنگ و سیاست از هر روز عاشورایی پدید می‌آورد و از هر سرزمین

تبلیغات کفر و شرک و بیداد جهانی است، ما بجای نوشیدن شیر شیرین آزادی به پستانکهای آزادی (آزادیهای تولید آمریکا) سرگرم شده‌ایم.

شعار سیدالشهدا، همان شعار توحید است، دو بعدی است، ترکیبی از نفی و اثبات. خوب گوش بسپاریم: «لا اله الا الله». اندیشه عاشورا هم دو بعدی است؛ یعنی، ترکیبی از «نه» و «آری» است.

عاشورا، «نه» بزرگ تاریخ است. «نه» به کفر جهانی، «نه» به شرک جهانی، «نه» به نفاق داخلی، «نه» به بیداد بین‌المللی، «نه» به لیبرالیسم، «نه» به پلورالیسم، «نه» به سلطنت، «نه» به حزب بازی و جناح گرایی، «نه» به غریب‌دگی و شرق‌زدگی، «نه» به تساهل و تسامح، «نه» به اصلاحات آمریکائی، «نه» به تبعیض و فقر و فساد، «نه» به مردم سالاری منهای دین و «نه» به دینداری بدون دین‌شناسی و فقاہت.

در بعد مثبت، شعار عاشورا، فریاد لبّیک و تسلیم و آری و احترام است. «لبّیک» به خدا، «لبّیک» به رسالت، «لبّیک» به امامت، «لبّیک» به حق و

کربلایی می‌سازد.

در این نبرد همیشه تاریخ، یک طرف حسین است، وارث آدم، وارث نوح، وارث ابراهیم، وارث موسی و عیسی علیهم‌السلام و میراث‌دار مسئولیتهای دشوار محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم و علی علیه‌السلام و در سوی دیگر یزید است و عیدالله و شمر، وارثان شیطان و فرعون و نمرود و هامان و بلعم و در مصادیق امروز بوش و بلر و شارون.

یک تفکر خدا را پذیرفته است و امین و حجت خدا در زمین را اطاعت می‌کند و یک تفکر اصلاً خدایی را باور ندارد، یا برای او حجتی قائل نیست و عقل فردی و جمعی بشریت را برای اداره انسان و جهان کافی می‌شناسد.

یک تفکر به دینداری و قرآن‌شناسی و فقاقت و حلم و علم و سماحت و محبت در دل مؤمنان افتخار می‌کند و یک دیدگاه به استانداردهای جهانی و پیشرفت و توسعه و رفاه قبیله‌ای و شخصی و ملی می‌اندیشد.

یک تفکر، به اقامه نماز و پرداخت زکات و امر به معروف و نهی از منکر می‌بالد و افتخار می‌کند و یک اندیشه، آزادی جامعه از هر گونه ایدئولوژی و

عقیده و اندیشه آسمانی را خواستار است.

یک تفکر، شهادت را اوج تکامل انسان می‌بیند و یک دیدگاه، جهاد و شهادت را خشونت‌طلبی و ضد تمدن و پیشرفت تلقی می‌کند و تز تساهل در برابر کفر و شرک و بیداد جهانی را می‌ستاید.

یک تفکر، برای حکومتها و وظیفه‌ای جز دفاع از حقیقت و شریعت و فضیلت نمی‌شناسد و یک تفکر، در جنگ حق و باطل اظهار بی‌طرفی می‌کند و شعار تکثرگرایی سر می‌دهد و حق و باطل را اموری نسبی و دعوایی بیهوده می‌داند.

یک دیدگاه، آسایش و امنیت و توانگری را در سایه شناخت خدا و انس با او و اجرای قوانین او جستجو می‌کند و یک تفکر، در سازش با کفار و مشرکان و منافقان این مقولات را دست یافتنی می‌بیند.

شناخت و تبلیغ عمیق و دقیق تفکر عاشورایی مسئولیتی است که امروز هم بر دوش مبلغان راستین اسلام است. باشد که با استمداد از خود آن بزرگوار موفق باشیم. والسلام علی‌الحسین و علی‌بن‌الحسین و علی‌اولاد‌الحسین و علی‌اصحاب‌الحسین علیهم‌السلام.